

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000 Julkaistu Helsingissä 27 päivänä joulukuuta 2000 N:o 1158—1164

SISÄLLYS

N:o	Sivu
1158 Laki osakeyhtiölain muuttamisesta	3097
1159 Laki vakuutusyhtiölain 8 luvun 1 a §:n muuttamisesta	3099
1160 Valtioneuvoston asetus kihlakunnansyyttäjistä annetun asetuksen muuttamisesta	3100
1161 Valtioneuvoston asetus valtakunnansyyttäjänvirastosta annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta ..	3102
1162 Valtioneuvoston asetus hirvieläinvahinkojen korvaamisesta	3103
1163 Valtioneuvoston asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta kappaletavarana aluksessa annetun asetuksen muuttamisesta	3109
1164 Sisäasiainministeriön asetus sisäasiainministeriön työjärjestyksen muuttamisesta	3111

N:o 1158

Laki

osakeyhtiölain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä syyskuuta 1978 annetun osakeyhtiölain (734/1978) 3 a luvun 11 §:n 1 momentti, 9 luvun 1 §:n 2 momentti ja 2 §:n 1 momentti,
sellaisena kuin niistä on 3 a luvun 11 §:n 1 momentti laissa 145/1997, sekä
lisätään 3 a lukuun uusi 11 a § ja 9 luvun 4 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

3 a luku

Arvo-osuusjärjestelmään kuuluvat osakkeet

11 §

Oikeus osallistua yhtiökokoukseen yhtiössä, jonka osakkeet on liitetty arvo-osuusjärjestelmään, on vain osakkeenomistajalla, joka on kymmenen päivää ennen yhtiökokousta merkittynä osakkeenomistajaksi osakasluetteloon, jollei 4 §:n 2 momentista muuta johdu. Osakkeenomistuksessa edellä mainitun päivän jälkeen tapahtuneet muutokset eivät vaikuta osakkeenomistajan oikeuteen osallistua yhtiökokoukseen eivätkä osakkeenomistajan äänimäärään. Tässä tarkoitettu osakas-

luettelo on julkinen yhtiökokouksen päättämiseen asti.

11 a §

Hallintarekisteröidyn osakkeen omistaja voidaan yhtiökokoukseen osallistumista varten tilapäisesti merkitä osakasluetteloon. Merkintä tehdään 11 §:n 1 momentissa tarkoitettuna päivänä. Tilapäistä merkintää varten on ilmoitettava osakkeenomistajan nimi ja osoite, osakasluetteloon merkittävien osakkeiden lukumäärä sekä sellainen arvopaperikeskuksen sääntöjen mukainen yksilöivä tieto, joka olisi annettava arvo-osuustileistä annetun lain 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua yksilöintitunnusta haettaessa.

HE 186/2000
TaVM 37/2000
EV 187/2000

9 luku

Yhtiökokous

1 §

Jokaisella osakkeenomistajalla on oikeus osallistua yhtiökokoukseen ja siellä käyttää puhevaltaa, jollei tässä laissa ole toisin säädetty. Osakkeenomistajan oikeudesta osallistua yhtiökokoukseen säädetään tarkemmin 3 luvun 13 §:ssä sekä 3 a luvun 4 §:n 2 momentissa, 11 ja 11 a §:ssä. Yhtiöjärjestyksessä voidaan määrätä, että osakkeenomistajien on saadakseen osallistua yhtiökokoukseen ilmoittauduttava yhtiölle viimeistään kokouskutsussa mainittuna päivänä, joka voi olla aikaisintaan kymmenen päivää ennen kokousta.

2 §

Osakkeenomistaja käyttää oikeuttaan yhtiökokouksessa henkilökohtaisesti tai asia-

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

miehen välityksellä. Asiamiehen tulee esittää päivätty valtakirja tai hänen on muutoin luotettavalla tavalla osoitettava olevansa oikeutettu edustamaan osakkeenomistajaa. Valtuus koskee yhtä kokousta, jollei valtuutuksesta muuta ilmene. Valtuus on kuitenkin voimassa enintään kolme vuotta sen antamisesta.

4 §

Yhtiön hallitus voi päättää, että yhtiökokoukseen voidaan osallistua myös teknisen apuvälineen avulla. Edellytyksenä on, että osallistumisoikeus ja ääntenlaskennan oikeellisuus voidaan selvittää tavallisessa yhtiökokouksessa noudatettaviin menettelyihin verrattavalla tavalla. Tällaisesta osallistumismahdollisuudesta on mainittava yhtiökokouskutsussa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1159

L a k i

vakuutusyhtiölain 8 luvun 1 a §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/1979) 8 luvun 1 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 611/1997, seuraavasti:

8 luku

Yhtiökokous

1 a §

Jokaisella osakkaalla on oikeus osallistua yhtiökokoukseen ja siellä käyttää puhevaltaa, jollei tässä laissa toisin säädetä. Yhtiöjärjestyksessä voidaan määrätä, että osakkaan on

saadakse osallistua yhtiökokoukseen ilmoitaututtava yhtiölle viimeistään kokouskutsussa mainittuna päivänä, joka voi olla aikaisintaan kymmenen päivää ennen kokousta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1160

Valtioneuvoston asetus**kihlakunnansyyttäjistä annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, *kumotaan* kihlakunnansyyttäjistä 21 päivänä marraskuuta 1997 annetun asetuksen (1015/1997) 8 §:n 4 momentti, *muutetaan* 3, 4 ja 5 § sekä 7 §:n 2 momentti sekä *lisätään* asetukseen uusi 2 a, 5 a ja 13 a §, seuraavasti:

2 a §

Syyttäjänviraston ja syyttäjäosaston jaostot ja niiden esimiehet

Valtakunnansyyttäjänvirasto voi johtavaa kihlakunnansyyttäjää kuultuaan päättää kihlakunnan syyttäjänviraston ja kihlakunnanviraston syyttäjäosaston jakamisesta jaostoihin.

Valtakunnansyyttäjä määrää johtavan kihlakunnansyyttäjän esityksestä kihlakunnan-syyttäjän kunkin jaoston esimieheksi enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

3 §

Yhteistoiminta ja yhteistoiminta-alueen päällikkö

Jos syyttäjänvirastot tai syyttäjäosastot on määrätty hoitamaan syyttäjän tehtäviä yhteistoiminnassa, valtakunnansyyttäjä määrää yhteistoiminta-alueelle päällikön yhteistoiminta-asioiden hoitamista varten ja antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä siitä, miten yhteistoiminta järjestetään.

Yhteistoiminta-alueen päällikkö määrätään tehtäväänsä enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

4 §

Tulosohjaus

Kihlakunnan syyttäjänvirastojen ja kihlakunnanviraston syyttäjäosastojen tulosohjauksesta vastaa valtakunnansyyttäjänvirasto.

5 §

Päällikön tehtävät

Syyttäjänviraston tai syyttäjäosaston päällikön tehtävänä on:

- 1) johtaa ja kehittää viraston tai osaston toimintaa;
- 2) vastata viraston tai osaston toiminnan tuloksellisuudesta;
- 3) kehittää ja ylläpitää viraston tai osaston toiminnan kannalta tarpeellisia suhteita toisiin viranomaisiin ja muihin yhteistyötahoihin;
- 4) seurata ja valvoa syyttäjän toiminnan yhdenmukaisuutta;
- 5) vahvistaa viraston tai osaston työjärjestys kuultuaan sen henkilöstöä ja niitä kärkeä-oikeuksia, joiden tuomiopiirissä viraston tai osaston syyttäjät toimivat.

Jollei muuta säädetä, syyttäjänviraston tai syyttäjäsoston jaoston esimies huolehtii viraston tai osaston päällikön apuna 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitetuista tehtävistä jaostossaan.

5 a §

Yhteistoiminta-alueen päällikön tehtävät

Yhteistoiminta-alueen päällikön tehtävänä on:

- 1) johtaa ja kehittää toimintaa yhteistoiminta-alueella;
- 2) huolehtia alueen syyttäjänvirastojen ja syyttäjäsostojen työmäärien tasaamisesta;
- 3) vahvistaa yhteistoiminta-alueen vuotuisen toimintasuunnitelma alueen syyttäjänvirastojen ja syyttäjäsostojen päälliköitä kuuluaan.

7 §

Nimittäminen virkamieheksi virkasuhteeseen

Muun kuin 1 momentissa mainitun kihla-

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

kunnansyyttäjän nimittää yli vuoden kestävään virkasuhteeseen valtakunnansyyttäjä ja lyhyempään virkasuhteeseen viraston tai osaston päällikkö taikka erityisestä syystä valtakunnansyyttäjä.

13 a §

Varallaolo

Valtakunnansyyttäjä voi järjestää varallaolon alueittain tai asiaryhmittäin järkevällä tavalla niin, että varallaolovuorossa oleva syyttäjä on erikseen määrättyllä alueella toimivaltainen hoitamaan syyttäjäntehtäviä asioissa, joissa jokin alueen käräjäoikeuksista on toimivaltainen.

Syyttäjänviraston tai syyttäjäsoston päällikkö voi sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, määrätä syyttäjän varallaolosta, jos se on tarpeen syyttäjän tavoitettavuuden varmistamiseksi tämän päätösvaltaan kuuluvien kiireellisten asioiden ratkaisemiseksi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Hallitussihteeri Sami Sarvilinna

N:o 1161

Valtioneuvoston asetus
valtakunnansyyttäjänvirastosta annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, *muutetaan* valtakunnansyyttäjänvirastosta 11 päivänä maaliskuuta 1997 annetun asetuksen (209/1997) 2 §, sellaisena kuin se on osaksi asetuksessa 1017/1997, seuraavasti:

2 §

Valtakunnansyyttäjänviraston organisaatio

Virastossa on hallintoyksikkö, syyteasiainyksikkö, kehittämissyksikkö ja kansainvälinen yksikkö.

Yksiköiden päälliköt määrää tehtävänsä valtakunnansyyttäjä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Hallitussihteeri Sami Sarvilinna

N:o 1162

Valtioneuvoston asetus
hirvieläinvahinkojen korvaamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään 28 päivänä kesäkuuta 1993 annetun metsästyslain (615/1993) 87 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1236/1999:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Riistaeläimiin kuuluvien hirvieläinten liikenteelle, maataloudelle ja metsätaloudelle aiheuttamat vahingot korvataan valtion talousarvion rajoissa valtion varoista sen mukaan kuin jäljempänä säädetään.

Tätä asetusta ei sovelleta porojen aiheuttamiin vahinkoihin.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) liikenteelle aiheutuneella vahingolla hirvieläimen ja ajoneuvon yhteentörmäyksessä aiheutunutta vahinkoa moottorikäyttöiselle rekisteröidylle ajoneuville tai hinattavalle laitteelle (*liikennevahinko*);

2) maataloudelle aiheutuneella vahingolla hirvieläimen aiheuttamaa vahinkoa pelto-, puutarha- ja taimistoviljelmälle, kootulle sadolle ja kotieläimille (*maatalousvahinko*);

3) metsätaloudelle aiheutuneella vahingolla

hirvieläimen metsälle ja metsänviljelyaineistolle aiheuttamaa vahinkoa (*metsävahinko*).

3 §

Korvauksen saajat

Hirvieläinten aiheuttamat liikennevahingot voidaan korvata vahingoittuneen ajoneuvon tai hinattavan laitteen omistajalle tai haltijalle.

Hirvieläinten aiheuttamat maatalous- ja metsävahingot voidaan korvata yksityiselle viljelijälle tai maanomistajalle, yksityisen viljelijän tai maanomistajan kuolinpesälle tai kuolinpesän osakkaiden muodostamalle yhtymälle, yhteismetsän osakaskunnalle ja luonnollisten henkilöiden perustamille yhtiöille, joiden pääasiallisena tarkoituksena on maatilatalouden harjoittaminen.

Korvausta ei makseta niistä vahingoista, joita hirvieläimet aiheuttavat valtiolle, kunnalle, seurakunnalle tai säätiölle taikka muulle kuin 2 momentissa tarkoitettulle yhtiölle tai yhteisölle.

4 §

Korvauksen maksamisen yleiset edellytykset

Hirvieläinten aiheuttamaksi todetusta vahingosta maksetaan korvausta vain, jos kor-

vauksen hakija ei ole myötävaikuttanut korvaushakemuksessa tarkoitetun vahingon syntymiseen tai laajenemiseen eikä myöskään ole aiheuttomasti kieltänyt sellaisten toimenpiteiden suorittamista, joilla vahinko olisi voitu estää.

5 §

Vahinkoilmoitus

Sen, joka aikoo hakea valtion varoista korvausta 2 §:ssä tarkoitetusta vahingosta, tulee viipymättä vahingon havaittuaan tehdä vahinkoilmoitus vahingon arviointia sekä muita asian vaatimia toimenpiteitä varten. Vahinkoilmoitus tehdään liikennevahingosta vahinkopaikkakunnan poliisille, maatalousvahingosta hakijan kotikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle ja metsävahingosta vahinkoalueen metsäkeskukselle. Ilmoituksessa on mainittava, milloin ja missä vahinko on tapahtunut, vahingon laatu ja laajuus sekä hakijalla olevat asiaa koskevat vakuutukset.

2 luku

Liikennevahinko

6 §

Liikennevahingon toteaminen

Saatuun vahinkoilmoituksen hirvieläimen aiheuttamasta liikennevahingosta poliisiin on viipymättä toimitettava vahinkopaikalla poliisitutkinta korvauksen perusteen ja määrän selvittämiseksi. Vahinkotapahtumasta on tehtävä poliisi-ilmoitus.

Poliisi-ilmoitukseen merkitään vahingon kärsineen osalta henkilö- ja osoitetiedot, vahinkotapahtuman kulku sekä mahdollisimman yksityiskohtaisesti ne vahingot, jotka hirvieläin on ajoneuvolle tai hinattavalle laitteelle aiheuttanut.

7 §

Ajoneuvon tarkastaminen

Valtiokonttorin hyväksymän autovahinkotarkastajan tulee tarkastaa vahingoittunut ajoneuvo tai hinattava laite ennen korjaustyön

aloittamista. Valtiokonttori voi vapauttaa hakijan tarkastusvelvollisuudesta, jos siihen on erityistä syytä.

Tarkastuksesta on laadittava korjauskustannuslaskelma, johon on merkittävä samat tiedot kuin autovakuutusyhtiöiden autovahinkojen korjauskustannuslaskelmaan. Jos ajoneuvo tai hinattava laite on siten vahingoittunut, ettei sen korjaaminen ole tarkoituksenmukaista, on korjauskustannuslaskelmaan merkittävä ajoneuvon tai hinattavan laitteen käypä arvo välittömästi ennen vahinkoa ja vahingon jälkeen.

8 §

Korvauksen hakeminen liikennevahingosta

Vahingoittuneen ajoneuvon tai hinattavan laitteen omistajan tai haltijan tulee hakea korvausta Valtiokonttorilta sen vahvistamalla lomakkeella. Lomakkeita saa poliisilta ja Valtiokonttorilta. Hakemus toimitetaan Valtiokonttoriin. Hakemuksen voi jättää myös poliisille Valtiokonttorille edelleen toimitettavaksi.

Hakemuksessa tulee ilmoittaa hakijan henkilötiedot, osoite- ja maksuyhteystiedot sekä vahingon laatu. Hakemukseen on liitettävä 6 §:ssä tarkoitettu poliisi-ilmoitus, 7 §:ssä tarkoitettu korjauskustannuslaskelma, vahinkoa koskevat laskut ja alkuperäiset tositteet niiden maksamisesta, selvitys muun lainsäädännön tai vakuutuksen nojalla saatavista korvauksista sekä muut sellaiset Valtiokonttorin tarpeelliseksi katsomat selvitykset, joilla voi olla merkitystä vahinkotapahtuman selvittämiseksi ja korvaushakemuksen ratkaisemiselle.

9 §

Korvaus liikennevahingosta

Korvauksen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija on noudattanut liikenteessä riittävää varovaisuutta hirvivaroituserkillä osoitetulla alueella.

Liikennevahingosta voidaan korvata enintään vahingosta aiheutuneiden korjauskustannusten määrä. Jos ajoneuvon tai hinattavan laitteen korjaaminen ei ole tarkoituksenmukaista, voidaan korvata ajoneuvon tai hinat-

tavan laitteen ennen vahinkotapahtumaa olleen käyvän arvon ja vahinkotapahtuman jälkeisen arvon erotus. Lisäksi voidaan korvata välttämättömät hinauskustannukset.

Valtiokonttori myöntää ja maksaa korvaukset liikennevahingoista maa- ja metsätalousministeriön osoittamista varoista ja ministeriön mahdollisesti antamien ohjeiden mukaisesti. Ajoneuvon tai hinattavan laitteen korjaamisesta aiheutunut lasku voidaan myös maksaa suoraan korjaustyön tehneelle korjaamolle.

Valtiokonttori voi periä liikennevahingoista perusteettomasti maksetut korvaukset takaisin korvauksen saajalta siinä järjestyksessä kuin hallintomenettelylaissa (598/1982) säädetään.

3 luku

Maatalousvahinko

10 §

Korvauksen hakeminen maatalousvahingosta

Korvausta maatalousvahingosta haetaan maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella, joka toimitetaan hakijan kotikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Hakemuslomakkeita saa kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta.

Maatalousvahinkoja koskevassa korvaushakemuksessa tulee hakijan nimi-, osoite-, tila- ja yhteystietojen lisäksi antaa vahingon laadun mukaan yksityiskohtaiset tiedot vahingon aiheuttajasta, vahinkopinta-alasta, kasvilajista, tuhoutuneen sadon määrästä, eläinlajista ja vahingoittuneiden tai tuhoutuneiden eläinten määrästä, vahingon rahavahingon arvosta ja muista vahingon suuruuteen vaikuttavista seikoista.

11 §

Maatalousvahingon arvioiminen

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on hakemuksen saatuaan viipymättä pidettävä katselmus vahinkopaikalla ja arvioitava vahinko. Jos hakemus koskee viljelmän kasvustoa eikä kasvusto ole tuhoutunut kokonaan, vahingon lopullinen arviointi tulee

suorittaa vahinkopaikalla aikaisintaan 14 päivää ennen sadon korjuuta.

Jos hirvieläimen aiheuttama vahinko on tapahtunut muun kuin hakijan kotikunnan alueella, tulee vahinkoalueen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen antaa tarvittaessa asiassa arvio vahingon määrästä ja laadusta sekä lausunto hakijan kotikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Katselmuksesta on hyvissä ajoin ilmoitettava korvauksen hakijalle sekä riistanhoitoyhdistyksen edustajalle, joilla on oikeus olla läsnä katselmuksessa sekä oikeus liittää katselmuksesta laadittuun arviokirjaan oma yksityisensä vahingosta.

12 §

Arviokirja

Vahingon arvioinnin suorittaneen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on laadittava katselmuksesta ja vahingon arvioinnista maa- ja metsätalousministeriön vahvistaman kaavan mukainen arviokirja, johon merkitään vahinkoalueen sijainti ja pinta-ala, vahingon laatu ja määrä sekä se, onko ilmoitettu vahinko hirvieläinten aiheuttama vai aiheutunut osaksi tai kokonaan muista syistä. Kotieläinvahinkojen osalta arviokirjaan on liitettävä eläinlääkärin lausunto.

13 §

Korvaus maatalousvahingoista

Viljelmälle ja kootulle sadolle aiheutuneesta vahingosta voidaan korvata enintään menetety tuoton arvoa vastaava määrä sekä enintään vahingoittuneiden puutarha- ja taimitarhakasvien käypää arvoa vastaava määrä vähennettynä säästyneillä korjuu-, varastointi- ja muilla kustannuksilla.

Vahinkoa arvioitaessa vahinkoalueen tuotto määritellään noudattaen soveltuvin osin, mitä satovahinkojen korvaamisesta annetussa laissa (530/1975) tai sen nojalla säädetään.

Kotieläimelle aiheutuneesta vahingosta voidaan korvata enintään eläinlääkintäkustannuksia ja menetety tuoton arvoa vastaava määrä eläimen käypään arvoon asti. Korvausta vähennetään sillä määrällä, jolla eläintä voidaan käyttää hyödyksi.

Korvausta ei makseta hirvieläinten koiralle, laidunnurmelle ja riistapelloille aiheuttamista vahingoista.

14 §

Korvauksen myöntäminen, maksaminen ja takaisin periminen

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tulee vuosittain lokakuun loppuun mennessä toimittaa yhdistelmä arvioitujen vahinkojen sekä ehdotettujen korvausten määrästä työvoima- ja elinkeinokeskukselle. Työvoima- ja elinkeinokeskuksen tulee laatia yhdistelmä ehdotettujen korvausten määrästä ja toimittaa se maa- ja metsätalousministeriölle marraskuun loppuun mennessä.

Korvauksen maatalousvahingoista myöntää ja maksaa hakijalle maa- ja metsätalousministeriön osoittamista varoista ja ministeriön antamien ohjeiden mukaisesti sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen, jonka alueella hakijalla on kotipaikka.

Korvauksen maksamisessa ja perusteettomasti maksetun korvauksen takaisin perimisessä noudatetaan soveltuvin osin, mitä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

4 luku

Metsävahinko

15 §

Korvauksen hakeminen metsävahingosta

Korvausta metsävahingosta tulee hakea metsäkeskukselta kolmen vuoden kuluessa vahingon syntymisestä. Hakemus tehdään maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella. Lomakkeita saa metsänhoitoyhdistykseltä ja metsäkeskukselta.

Korvaushakemuksessa tulee ilmoittaa hakijan henkilötiedot, osoite ja maksu yhteystiedot sekä vahingon laatu ja laajuus. Korvauksen hakijan tulee lisäksi antaa ne selvitykset, jotka metsäkeskus katsoo tarpeellisiksi korvaushakemuksen ratkaisemista varten.

16 §

Korvattava metsävahinko

Hirvieläinten aiheuttamaksi todetusta metsävahingosta voidaan korvata ne taloudelliset menetykset, jotka aiheutuvat metsänviljelyaineiston, taimikon tai sitä varttuneemman puuston arvon merkittävästä alenemisesta tai vahinkoalueen välttämättömästä täydennysviljelystä tai uudelleen metsittämisestä.

Metsänviljelyaineiston katsotaan vahingoittuneen merkittävästi silloin, kun se ei hirvieläinten aiheuttamien vaurioiden johdosta enää täytä aineistolle asetettuja laatuvaatimuksia.

Taimikon ja sitä varttuneemman puuston arvon katsotaan alentuneen merkittävästi, jos vahinkoalueella on yksi tai useampi vähintään 0,1 hehtaarin suuruinen yhtenäinen hirvieläinten vahingoittamien puiden alue.

Korvausta ei suoriteta hirvieläinten taimikolle aiheuttamasta vahingosta, jos taimikko ei ollut vahingon sattumassa metsälain (1093/1996) 8 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla taloudellisesti kasvatuskelpoinen.

17 §

Metsävahingon arvioiminen

Metsäkeskuksen tulee arvioida metsävahinko vahinkopaikalla. Metsäkeskus voi tarvittaessa käyttää metsävahingon arvioinnissa apuna hyväksymäänsä asiantuntijaa.

Arviointia suoritettaessa on selvitettävä vahinkoalueen sijainti, vahingon laatu ja laajuus sekä onko vahinko hirvieläinten aiheuttama vai johtuuko se osaksi tai kokonaan muista syistä. Arvioinnista on laadittava arviokirja.

Arvioinnin pitämisen ajasta ja paikasta on hyvissä ajoin ilmoitettava korvauksen hakijalle sekä riistanhoitoyhdistyksen edustajalle, joilla on oikeus olla läsnä arviointitilaisuudessa sekä oikeus liittää arviokirjaan oma käsityksensä vahingosta.

18 §

Metsävahingon arviointiperusteet

Taimikolle ja sitä varttuneemmalle puus-

tolle aiheutunut vahinko arvioidaan hirvieläinten yksittäisten puiden päärangalle, sivuoksille, neulas- tai lehtimassalle tai kuoralle aiheuttamien vaurioiden suuruuden perusteella. Vahingoittuneeksi katsotaan kokonaan tuhoutuneet puut ja ne puut, joiden kasvu tai laatu on vaurioiden johdosta pysyvästi alentunut.

19 §

Korvauksen laskentaperusteet

Metsävahingon määrää laskettaessa otetaan huomioon vahinkoalueen maantieteellinen sijainti, pinta-ala, metsätyyppi, vahingoittunut puulaji, taimien tai puiden lukumäärä ja keskipituus ennen vahinkoa ja vahingoittuneiden taimien tai puiden määrä.

Metsänviljelyaineistolle aiheutuneen vahingon suuruus määritetään laatuvaatimukset täyttämättömän aineiston käyvän arvon perusteella vähennettynä säästyneillä nosto-, varastointi- ja muilla kustannuksilla.

Taimikolle aiheutuneiden vahinkojen suuruus määritetään metsäkeskuksittaisten taimikkojen laskennallisten arvojen ja edellä 1 momentissa tarkoitettujen tekijöiden perusteella. Taimikon laskennallinen arvo määritetään summa-arvomenetelmällä odotusarvona odotettavissa olevien tulojen nykyarvojen perusteella. Taimikkovaihetta varttuneemalle puustolle aiheutuneen vahingon suuruus määritetään vahingoittuneiden puiden odotusarvoisän menetyksenä.

Täydennysviljelystä tai uudelleen metsityksestä aiheutuvan korvauksen laskennassa otetaan huomioon kustannukset, jotka aiheutuvat metsänviljelyaineiston hankkimisesta, viljelytoimenpiteen tai uudistumisen edellyttämästä suunnittelusta, työnjohdosta ja työstä.

20 §

Korvauksen myöntäminen, maksaminen ja takaisin periminen

Metsäkeskuksen tulee vuosittain tammi-kuun 15 päivään mennessä toimittaa yhdistelmä edellisenä vuonna arvioitujen vahinko-

jen sekä ehdotettujen korvausten määrästä maa- ja metsätalousministeriölle.

Korvauksen myöntää ja maksaa metsäkeskus maa- ja metsätalousministeriön osoittamista varoista ja ministeriön mahdollisesti antamien lisäohjeiden mukaisesti.

Korvausten myöntämisessä, maksamisessa ja perusteettomasti maksettujen korvausten takaisin perimisessä sekä metsänuudistamisen valvonnassa noudatetaan tässä asetuksessa säädetyn lisäksi soveltuvin osin, mitä kestävä metsätalouden rahoituksesta annetussa laissa (1094/1996) säädetään.

5 luku

Erinäiset säännökset

21 §

Arviointikustannukset

Korvauksen saajan maksamat hirvieläinvahinkojen arviointikustannukset sisällytetään korvattavaan vahinkoon. Arviointikustannuksia ei korvata, jos arviointipyyntö on ollut selvästi aiheeton.

Korvauksen määrää laskettaessa otetaan vähennyksenä huomioon muun lainsäädännön tai vakuutuksen perusteella vahinkotahtuman johdosta maksettavat korvaukset.

22 §

Omavastuu

Korvausta maksetaan vahingosta vain siltä osin kuin vahingon määrä on suurempi kuin 1500 markkaa. Samaksi vahinkotapahtumaksi katsotaan tällöin liikennevahingoissa kaikki hirvieläinten hakijalle samana kalenterivuonna aiheuttamat vahingot. Maa- ja metsätalouden osalta samaksi vahinkotapahtumaksi katsotaan kaikki saman kalenterivuoden aikana arvioidut maatalous- ja metsävahingot.

23 §

Tarkemmat määräykset ja ohjeet

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa menettelytapoja koskevat tarkemmat säännökset maatalous- ja metsävahinkojen

arvioimisen sekä korvauksen laskemisen osalta ja Valtiokonttori tarkemmat määräykset liikenteelle aiheutuneen vahingon osalta.

24 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännös

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Tällä asetuksella kumotaan hirvieläinvahinkojen korvaamisesta 28 päivänä huhtikuuta 1982 annettu valtioneuvoston päätös (319/1982) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Vuonna 2000 ja sitä ennen arvioidut tai arvioitaviksi ilmoitetut hirvieläinvahingot korvataan 31 päivänä joulukuuta 2000 voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Nuorempi hallitussihteeri Ritva Torvinen

N:o 1163

Valtioneuvoston asetus**vaarallisten aineiden kuljetuksesta kappaletavarana aluksessa annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan vaarallisten aineiden kuljetuksesta kappaletavarana aluksessa 4 päivänä syyskuuta 1998 annetun asetuksen (666/1998) 2, 3 ja 16 § ja

lisätään asetukseen uusi 13 a ja 13 b § seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *kappaletavaralla* vaarallisia aineita, joita kuljetetaan pakkauksissa, kuljetussäiliöissä, konteissa tai pakattuina muulla vastaavalla tavalla; mitä pakkauksesta jäljempänä säädetään, koskee myös suurpakkauksia (IBC), kontteja ja säiliöitä;

2) *lastinkuljetusyksiköllä* ajoneuvoa, rautatievaunua, rahtikonttia, säiliöajoneuvoa, rautatiesäiliövaunua ja kuljetussäiliötä;

3) *kollilla* pienintä yhtenä yksikkönä käsiteltäväksi tarkoitettua pakkausta tai esinettä, kutiste- tai kiristekalvolla kuormalavalle sidottua lähetystä lukuun ottamatta;

4) *IMDG-säännöstöllä* Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) vaarallisten aineiden kansainvälistä merenkulkualan kuljetussäännöstöä;

5) *SOLAS-sopimuksella* ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta (SopS

11/1981), sellaisena kuin se on muutoksineen Suomea sitovana voimassa;

6) *INF-lastilla* SOLAS-sopimuksen VII luvun osassa D tarkoitettua säteilytettyä ydinpolttoainetta, plutoniumia tai eräitä radioaktiivisia jätteitä sisältävää INF-lastia, jota kuljetetaan IMDG-säännösten mukaisesti.

3 §

IMDG-säännösten soveltaminen

Vaarallisten aineiden kuljetuksiin kappaletavarana aluksissa sovelletaan IMDG-säännöstöä siten kuin siitä tässä asetuksessa säädetään ja merenkulkulaitos vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain (719/1994) nojalla määrää. Määräystä antaessaan merenkulkulaitos voi poiketa IMDG-säännöstöstä, jos siihen on erityistä syytä ja vastaava turvallisuustaso voidaan muutoin saavuttaa. Kun kyse on INF-lastin kuljetuksesta, sovelletaan kuitenkin aina IMDG-säännöstöä.

IMDG-säännöstöstä antaa tietoja merenkulkulaitos.

13 a §

Lastin kiinnitys

INF-lastin kiinnitykseen liittyvien turvallisuustoimenpiteiden tulee täyttää SOLAS-sopimuksen VII luvun osassa D tarkoitetut vaatimukset.

13 b §

Valmiussuunnitelma

INF-lastia kuljettavassa aluksessa tulee olla

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

SOLAS-sopimuksen VII luvun osassa D tarkoitettu valmiussuunnitelma.

Suomalaisen aluksen valmiussuunnitelman hyväksyy merenkulkulaitos.

16 §

Onnettomuusilmoitukset

INF-lastin kuljetuksessa tapahtuneista onnettomuuksista ja vaaratilanteista on tehtävä ilmoitus siten kuin SOLAS-sopimuksen VII luvun osassa D edellytetään.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Ministeri *Kimmo Sasi*

Liikenneneuvos *Seija Miettinen*

N:o 1164

Sisäasiainministeriön asetus**sisäasiainministeriön työjärjestyksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2000

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti
kumotaan 12 päivänä kesäkuuta 2000 annetun sisäasiainministeriön työjärjestyksen (580/2000) 39 §:n 6 kohta,
muutetaan 49 §:n 1 kohta, 57 §:n 1 momentin 6 ja 10 kohdat sekä
lisätään uusi 10 a §, 16 §:n 1 momenttiin uusi 5 a kohta sekä uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, 17 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, 39 §:ään uusi 10 a kohta, 40 §:n 1 momenttiin uusi 10 a kohta ja 57 §:n 1 momenttiin uusi 2 a kohta seuraavasti:

10 a §

Ministeriön hankintatiimi

Hallinnonalan ja ministeriön hankintojen suunnittelua ja koordinoointia sekä tärkeimpien hankintojen valmistelua varten on kansliapäällikön apuna hankintatiimi.

Hankintatiimin nimeää kansliapäällikkö.

16 §

Poliisiosaston muut tehtävät

5 a) yhdistyslain 43 ja 44 §:ssä tarkoitettua yhdistysten toiminnan valvontaa;

Osasto käsittelee hätäkeskuslaitoksen henkilöstöä koskevista asioista valtion virkaehtosopimuksessa tarkoitetut hallinnonalan neuvotteluviranomaisen tehtävät.

17 §

Pelastusosaston tehtävät

Osasto käsittelee hätäkeskuslaitosta koske-

vat asiat lukuun ottamatta asioita, jotka on tässä työjärjestyksessä määrätty poliisiosaston käsiteltäviksi. Hätäkeskuslaitoksen tuulosohjausta, talousarviota, johtokunnan ja yhteistyöryhmän asettamista, hätäkeskuksen päällikön nimittämistä sekä muita hätäkeskuslaitoksen toiminnan kannalta tärkeitä asioita osaston tulee käsitellä yhteistyössä poliisiosaston kanssa.

39 §

Kansliapäällikön ratkaisovalta

10 a) ministeriön tärkeimpiä hankintoja ja hallinnonalan keskitettyjä hankintoja sekä turvallisuushankintoja;

40 §

Osaston päällikön ja erillisen yksikön päällikön ratkaisovalta

10 a) osaston ja toimialan hankintoja keskitetyt sopimukset huomioon ottaen;

N:o 1164

49 §

*Poliisiosaston poliisitoimintayksikön
päällikkö*

1) yleistä järjestystä ja turvallisuutta sekä hätäkeskuslaitoksen ohjausta poliisin hälytystoimintaa koskevissa asioissa;

57 §

Pelastusylijohtaja

2 a) hätäkeskuslaitoksen tulosohjausta ja talousarviota sekä hätäkeskuslaitoksen yleisjärjestelyjä;

6) pelastusviranomaisen virkapuvun ja virka-asematunnusten vahvistamista sekä hätäkeskuslaitoksen henkilöstön virkapuvun mallin ja virka-asematunnusten vahvistamista;

10) virkavapauden myöntämistä hätäkeskuslaitoksen johtajalle siltä osin kuin asia ei kuulu valtioneuvostolle sekä muuhun kuin lakiin tai virkaehtosopimukseen perustuvan virkavapauden myöntämistä yli kuukaudeksi Pelastusopiston rehtorille ja valtion kokeiluhätäkeskuksen päällikölle; sekä

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2000

Sisäasiainministeri *Ville Itälä*

Ylijohtaja Pekka Kilpi